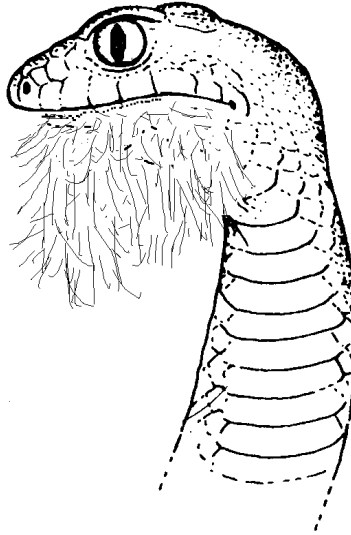

Stokoude adders

Terugkijkend op het congres kan ik zeggen dat het een fantastisch weekeinde is geweest, maar wel vermoeiend. Ik heb veel geleerd, goed inzicht gekregen hoe onderzoek in het buitenland plaatsvindt en wat je daarvan voor de situatie in Nederland kunt leren. Verder heb ik vele contacten gelegd. Met enkele buitenlandse onderzoekers heb ik al afspraken gemaakt om hun werkterrein te bezoeken. Ook voor het genetische variabiliteits onderzoek van de adder in het

Meinweggebied heb ik met onderzoekers in Duitsland en Engeland afgesproken om DNA monsters uit te wisselen.

Het meest interessante van het gehele congres was het verhaal van Tony Phelps over zijn populatieonderzoek naar adders in South Dorset, Engeland. Niet het verhaal op zich, maar wel het

feit dat hij daar meerdere adders al meer dan **30 jaar** had gevolgd in het veld. Ik dacht dat het een verspreking was en dat het 13 jaar moest zijn. Maar nee, het was echt dertig jaar. Volgens mij kan alle literatuur van de adder waar de maximum leeftijd is vermeld worden herschreven. Gelukkig weten we nog maar heel weinig van het interessante leven van de adder. Er valt nog zoveel te ontdekken.

Parende hazelwormen op de Fronten in Maastricht

Deze foto van parende hazelwormen ontvingen we van Alex Kloor. Hij heeft dit jaar al 153 keer (!!!) een hazelworm waargenomen in hartje Maastricht. Ook de muurhagedis laat hier van zich horen, want de eerste jonkies zijn extreem vroeg waargenomen. Op 22 juni werden de eerste drie juvenielen waargenomen.